

Stoltenberg/Harlem nettverket

Norges mektigste nettverk er for tiden Stoltenberg/Harlem nettverket. Dette nettverket er bundet sammen gjennom familieforbindinger, løsere og faste vennskap og bekjentskap. Slike nettverk finnes det flere av og de går gjerne på tvers av partigrensene. Den største trusselen for medlemmer av disse nettverkene kan de til og med møte på i eget parti. Disse nettverkene har stort sett gode internasjonale kontakter. Maktutredningen skriver blant annet dette om de norske elitene.

Selv om samfunnsleder danner undergrupper med ulike holdninger, formes det ikke lengre en alternativ elite gjennom arbeiderbevegelsen. Ledere i Arbeiderpartiet inngår ofte i samme form for elitesirkulasjon som politikere i andre partier, med pendling mellom politikk, næringslivsledelse, informasjon og lobbyvirksomhet. Denne elitesirkulasjonen har økt med "selskapiseringen" fristiling og markedsretting av offentlig verk.

Det mest dominerende av disse elitenettverkene nå er altså Stoltenberg/Harlem nettverket. Kjente profiler i dag er blant annet Jens Stoltenberg, Jonas Gahr Støre, Knut Brundtland, Jan Egeland og Libe Riber – Mohn. Deler av nettverket finner vi i Arbeiderpartilaget Kristiania forum. Kleiv Fiskvik som er leder for LO i Oslo sier til Dagbladet 16.9 2005:

- Det er en gjeng uten andre visjoner enn en karriere for seg selv. De har ingenting med den tradisjonelle arbeiderbevegelsen å gjøre. De har hengt seg på arbeiderbevegelsen for å gjøre karriere.

Dette nettverket står på høyresiden i Arbeiderpartiet og er ikke typiske arbeidere akkurat. De er ofte fra rikere/mektige familier og har toppstillinger i det norske samfunn. Stoltenberg 1 regjeringen inneholdt mange fra dette nettverket. Etter valgnederlaget til Stoltenberg 1 regjeringen i 2001 blir Arbeiderpartiet dreid til venstre av sterke krefter og kanskje nettverk på venstresiden i partiet med røtter i AKP og lignende.

Arbeiderpartiet kommer med i en Rød-grønn flertallsregjering i 2005, mye takket være LO og deres mektige leder Gerd Liv Valla. Samarbeidet mellom LO og Arbeiderpartiet får sterk kritikk for de økonomiske koblingene kritikerne mener LO legger på Arbeiderpartiets politikk. Sykelønnsdiskusjonen som pågikk i forkant av 2001 valget innad i partiet er et eksempel.

Den Rød-grønne regjeringen får etter hvert flere konflikter med LO og lederen Gerd Liv Valla. Spesielt var sykelønn saken en hard konflikt. Gerd Liv Valla står sterkt og blir i norsk presse kalt landets mektigste. Konfliktene og det å bli sett på som Vallas løpegutt er for tøft for Jens Stoltenberg. Så i slutten av 2006 kommer Yssen – Valla saken og etter en uforsonlig og hard fremtoning av Valla og en knusende dom fra Fougner-utvalget må Valla gå av som LO leder 9. mars 2007. Krefter på høyresiden i Arbeiderpartiet og Stoltenberg/Harlem nettverket jobber i kulissene og det blir spekulert i om Nettverket rundt Stoltenberg har en finger med i at saken får så store proporsjoner. Kjetil Ty som er Ingunn Yssens eksmann og gode venn er nær venn av Stoltenberg og Stoltenberg har helt sikkert kjent saken godt. Hvor aktiv dette nettverket deltok vil det bli

spekulert i lenge, men en ting er sikkert, Jens Stoltenberg løftet ikke en finger for å redde sin tideligere allierte.

Carl I. Hagen mener Stoltenberg fjernet Valla og skriver følgende:

- Du kan ikke ha en statsminister som har så liten autoritet.

Hver eneste gang han hadde kommet med et politisk utspill ville han fått spørsmål: har du snakket med Gerd-Liv? Har du fått det godkjent av sjefen?

I LO er det Vallas kjente motpart Kjell Bjørndalen som kritiserer Valla.

Han tar blant annet opp det økonomiske presse som LO under Valla har lagt på

Arbeiderpartiet. Han blir senere utnevnt til styre i StatoilHydro. Er det belønningen?

Betviler ikke Bjørndalens integritet, engasjement i saken eller at han opptrådte klart og ærlig i saken, men finner det svært merkelig å plassere Bjørndalen i styret på et stort internasjonalt oljeselskap når han ikke har erfaring fra denne type styrejobber fra før. Det er også en tankevekker når Bjørndalen ikke kan skikkelig engelsk.

Nettverket har nå fått fjernet sine viktigste konkurrenter i egne rekker og har kontroll i partiet igjen. Nå er det bare en fare igjen for Stoltenberg. Karita Bekkemellem, leder i Arbeiderpartiets kvinnebevegelse og barne-og likestinningsminister.

Den Rød-grønne regjeringen har fått hard medfart og regjeringsslitasje. Gallupene ser ikke lyse ut og 18. oktober 2007 kommer meldingen, Karita Bekkemellem blir byttet ut.

Flere statsråder har måttet gå etter et dårlig kommunevalg 2007, men når Stoltenberg fjerner Karita Bekkemellem som er en av partiets mest profilerte politikere må det sies å være en overraskelse. Bekkemellem tar et sterkt oppgjør med maktkampen i partiet i et intervju i adressavisa 26.10 2007 og kommenterer blant annet påstandene om at hun tryglet om å få bli slik:

– Det er en type makt som brukes.

Det er en del av spillet som byr meg veldig imot. Det å sitte med telefonen og styre med nettverkene sine og lage allianser med andre for å sikre seg en maktbase. Det har jeg aldri gjort.

Denne kommentaren viser veldig tydelig hvordan nettverk styrer norske partier og hvor rått politikken er. Karita Bekkemellem var antagelig den sterkeste kandidaten utad og mest egnede til å bli den neste partilederen i Arbeiderpartiet hvis Stoltenberg 2 regjeringen taper valget og lederspørsmålet skulle komme opp i Arbeiderpartiet. Hun var en konkurrent for Jens Stoltenberg.

Karita Bekkemellems arvtager som barne- og likestillingsminister blir Manuela Ramin Osmundsen. Stoltenberg og regjeringen er spesielt stolte av og ha en med minoritetsbakgrunn som statsråd. Så kommer barneombudsaken. Den starter 8. februar 2008 da Osmundsen utnevner Ida Hjort Kraby til nytt barneombud. Reidar Hjermann som er sittende barneombud får ikke fornyet tillit og må gå av etter bare en periode, første noensinne.

Den neste uken kommer det fram at Osmundsen og Kraby er godt bekjente og at Osmundsen har oppfordret Kraby til å søke. Det har også vært kluss i ansettelsesprosessen med lister over søker. Det kommer tydelig fram at Stoltenberg har prøvd å ansette en fra nettverket da han ansatte Osmundsen og Osmundsen gjør det samme når hun ansetter Kraby.

Dette er riktignok bare en av to slike saker i starten av 2008. Den andre er verre og mer kritikkverdig. Den kommer for en dag i Aftenpostens spalte På en søndag av Kåre Valebrokk den 13. januar 2008.

Den 16. mai 2007 finner det sted et møte hjemme hos Knut Brundtland, sønn av Gro Harlem Brundtland. Utenom Brundtland deltar utenriksminister Jonas Gahr Støre, Statsminister Jens Stoltenberg og Telenor direktør Stig Eide Sivertsen. Møte bærer preg av å være av det hemmelige slaget. Brundtland og Eide Sivertsen sitter i utvalget som A – pressen har satt ned for å finne Alf Hildrums etterfølger som konsernsjef i A – pressen.

Stoltenberg, Støre og Brundtland gjør det klart at de ønsker Jan Erik Larsen som ny konsernsjef. Jan Erik Larsen er Redaktør i Tidens tann i Kristiansund, Arbeiderpartimann og tideligere statssekretær for Stoltenberg.

Eide Sivertsen og Telenor mener at Larsen ikke er kvalifisert for jobben, derfor dette møte for å påvirke Eide Sivertsen. At Jens Stoltenberg skriver en attest for Jan Erik Larsen er naturlig, men at landets statsminister og utenriksminister prøver å påvirke en valgprosess i et av landets største mediekonsern er ikke naturlig og kan bare kalles kritikkverdig.

Nettverket fikk da til slutt ikke gjennom kandidaten sin. Som kjent ble Even Nordstrøm ny konsernsjef i A – pressen.

Dette er bare en av mange episoder der vi ser hvordan et nettverk jobber i den norske eliten. Nettverk har det vært før i tiden også, men før var det gjerne partiboka som skulle være i orden som det het. Ingen ok metode det heller, men med nettverkene vi nå ser i det norske samfunn skjer ting mer i det lukkede rom og i det skjulte for menig mann. Vanlige innbyggere får følelsen av å komme lengre fra politikken og politikerne. Dette er urovekkende for demokratiet, men nå er det vel en historisk kjensgjerning at politikere og elite gjerne fører folket bak lyset i ny og ne.

Det å lære seg å kjenne igjen disse nettverkene er viktig for å forstå det politiske Norge. Kunnskap er makt er det et ordtak som sier. Det kan kanskje være et virkemiddel mot ordtaket bekjentskap er makt.

Skrevet av Beowulf

Rapport:X Nettmagasin

<http://www.rxn.net>